

183 Vítej, Jezu Kriste

transpozice 4

1. Ví - tej, Je - zu Kris - te, z ne - bes vy - so - kos - ti,

Sy - nu Pan - ny čis - té, pře - dra - hý náš Hos - ti!

Od Ot - ce jsi vy - šel a k nám na svět při - šel; za to chvály to - bě

pě - jem v té - to do - bě, Kris - te, náš Krá - li!

2. Králi předústojný,
Bože všemohoucí,
přinášíš lék hojný,
slyšíš prosby vroucí.
Sestoupil jsi z nebe,
neušetřil sebe,
zvolils život skrovný,
lidem v těle rovný,
Kriste, náš Králi!

3. Podle Božích slibů
přišels v lidském těle
Adama smýt chybu,
spasit lidstvo celé;
svaté krve cenu,
smrtí podstoupenou
vítězství jsi slavil,
lidstvo pekla zbavil,
Kriste, náš králi.

4. Ty jsi ďábla svázal,
odňal žezlo jemu,
hlásati jsi kázal
radost světu všemu:
„Prosím, lidé milí,
byste čisti byli!
Duši otvírejte,
srdce své mi dejte!“
Vítej, náš Králi!

5. Noc se chýlí k ránu,
prchá smutné šero;
plesej, duše, v Pánu,
siónská ty dcero!
Přeradostným hlasem
zpívej každým časem
chvály Krále svého,
Pána milostného.
Vítej, náš Králi!

2. Krá - li pře-dů-stoj - ný, Bo - že vše-mo-hou - cí,

při - ná - šíš lék hoj - ný, sly - šíš pros-by vrou - cí.

Sestoupil jsi z ne - be, ne-u-še-tríl se - be, zvolils ži-vot skrov - ný,

li - dem v tě-le rov - ný, Kris - te, náš Krá - li!

3. Po - dle Bo-žích sli - bů při - šels v lidském tě - le

A - da - ma smýt chy - bu, spa - sit lid-stvo ce - lé;

sva-té kr-ve ce - nu, smr-tí podstoupe - nou ví-tězstvíjsi sla - vil,

lid - stvo pe-kla zba - vil, Kris - te, náš krá - li.

4. Ty jsi ďáb-la svá - zal, od - ňal že-zlo je - mu,

hlá - sa - ti jsi ká - zal ra - dost svě-tu vše - mu:

„Prosím, li-dé mi - lí, bys-te čis-ti by - li! Du-ši ot-ví-rej - te,

srd - ce své mi dej - te!“ Ví - tej, náš Krá - li!

5. Noc se chý - lí k rá - nu, pr - chá smutné še - ro;

ple - sej, du - še, v Pá - nu, si - ón - ská ty dce - ro!

Přeradostným hla - sem zpívej každým ča - sem chvály Krále své - ho,

Pá - na mi - lost - né - ho. Ví - tej, náš Krá - li!